

ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាល អូលីវីយេ
អភិបូជាបិទកម្មវិធីបូជនីយេសក៍
តាំងគោក ថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៩
សក្ខីភាពអំពីជីវិត

អត្ថបទទី១៖ នេហេមី ៨,២-៤ក.៥-៦.៨-១០

ចូរនាំគ្នាត្រឡប់ទៅពិសាសាច់ និងស្រាជំនាញៗ ហើយយកមួយចំណែកឲ្យអស់អ្នកដែលមិនទាន់រៀបចំបរិភោគនោះផង ដ្បិតថ្ងៃនេះ ជាថ្ងៃដ៏សក្ការៈថ្វាយព្រះអម្ចាស់នៃយើង មិនត្រូវកើតទុក្ខព្រួយឡើយ ព្រោះអំណរដែលមកពីព្រះអម្ចាស់ ជាកម្លាំងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ នហេ ៨,១០

អត្ថបទទី២៖ កូរិនថូសទី១ ១២,១២-៣០

ព្រះគ្រីស្ទ*ប្រៀបបានទៅនឹងរូបកាយមួយ ដែលចែកចេញជាច្រើនផ្នែក។ ទោះបីមានសរីរាង្គច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏សរីរាង្គទាំងអស់ផ្សំគ្នាជារូបកាយតែមួយដែរ។ ១ករ ១២,១២

ដំណឹងល្អ៖ លក ១,១-៤ ៤,១៤-២១

អស់អ្នកដែលបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក តាំងពីដំបូងរៀងមក ហើយទទួលមុខងារបម្រើព្រះបន្ទូល បានរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងនោះបន្តមកយើងខ្ញុំ។ លក ១,២

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះយើងបានស្តាប់គម្ពីររបស់លោកលូកា ដែលគាត់បានកត់ត្រាទុកអ្វីដែលគាត់បានស្តាប់ ដើម្បីជ្រាបដល់លោក ថេអូគីល និងមនុស្សផ្សេងៗទៀតឲ្យគេដឹងថាអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះយេស៊ូបាននិយាយពីដើម ចាប់ផ្តើមសរសេរខ្លះៗនៅក្នុងសៀវភៅវាជាសេចក្តីពិតហើយ។ នៅថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូចាប់ផ្តើមប្រកាសដំណឹងល្អ នៅសម័យនោះគ្មានវីដេអូ គ្មានម៉ាស៊ីនថតសម្លេង គ្មានអ្វីដើម្បីរក្សាទុកបានទេ។ ប៉ុន្តែ គេចាំពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃអ្វីដែលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលក្រោយមកគេចាប់ផ្តើមកត់ត្រា ដោយសារគេនឹកឃើញឥឡូវនេះព្រះយេស៊ូសោយទិវង្គតហើយព្រះអង្គលែងគង់នៅជាមួយយើង ប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានថ្លែងសំខាន់ណាស់។ សម្រាប់មរណសាក្សីយើងក៏ដូចគ្នាដែរ យើងឥតមាននរណាដែលជាសាក្សីបន្ទាល់ដែលនៅរស់សព្វថ្ងៃ។ យើងបានឮតាមគេដល់ពេលវេលាយើងរៀបចំឯកសារដើម្បីទុក ដើម្បីទទួលកម្លាំងនៅក្នុងជំនឿរបស់យើង និងដើម្បីយល់ថាដូចព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូដែលយើងបានស្តាប់សព្វថ្ងៃ ដូចជីវិតរបស់ព្រះសហគមន៍កាតូលិកនៅប្រទេសកម្ពុជា ជាកម្លាំងមួយដើម្បីឲ្យយើងរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ពេញលក្ខណៈ មានព្រះបន្ទូលដែលចិញ្ចឹមជីវិតយើង ដែលមានប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបំភ្លឺយើង។

ព្រះបន្ទូលចិញ្ចឹមជីវិតយើង ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ណែនាំឲ្យយើងទទួលពន្លឺនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ នៅពេលយើងចូលអភិបូជាម្តងៗ យើងយក ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូមកអនុវត្តតាម **“ចូរស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះយេស៊ូបាន ស្រឡាញ់យើង”**។ ពាក្យនេះព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល នៅពេលព្រះអង្គកំពុងចែកមរកតរបស់ព្រះ អង្គ មុនព្រះយេស៊ូសោយទិវង្គត គឺព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលពេជ្រដើម្បីចែកដល់ក្រុមគ្រីស្ទទូត។

ប្រវត្តិសាស្ត្រដើម្បីបំភ្លឺយើង រឿងព្រះយេស៊ូជាង២០០០ឆ្នាំនៅស្រុកកាលីឡេ ប៉ុន្តែប្រវត្តិ សាស្ត្ររបស់ព្រះសហគមន៍និងរមណសាក្យកម្ពុជាយើងគឺតែប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ដោយដឹងថាយើងមាន គ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួនដែលរស់នៅសព្វថ្ងៃ ដែលបានឆ្លងទុក្ខលំបាក ដែលបានឆ្លងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដឹងជិត ដើម្បីសព្វថ្ងៃទៅជាសាក្យី។ សូមគិត **តើអ្នកណាធ្លាប់មានឥទ្ធិពលលើជីវិតរបស់យើងសព្វ ថ្ងៃដើម្បីឲ្យខ្ញុំដើរតាមព្រះយេស៊ូ?** យើងបានកែប្រែចិត្តគំនិតថ្មីៗដើម្បីធ្វើជាគ្រីស្ទបរិស័ទ យើងគិត ដែរថា **តើអ្នកណាដែលបានធ្វើជាសាក្យីដើម្បីឲ្យខ្ញុំស្គាល់ព្រះយេស៊ូ?** ដែលសាក្យីនេះបានទទួល ព្រះបន្ទូលពីសាក្យីមួយទៀតដែលបន្តៗគ្នា រហូតដល់លោកអភិបាល ឆ្មារ សាឡាស់ លោកឪពុក ឆ្មារ សាឡាម លោកឪពុក សម្រេន...។ យើងកំពុងភ្ជាប់ជាមួយបងប្អូនដែលជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ យើង ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះរបស់យើងដើម្បីឲ្យយើងទៅមុខ។ សព្វថ្ងៃយើងទាំងអស់គ្នា យើងត្រូវ ការធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទនៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១ ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ យ៉ាងសមរមៗ។

ពេលយើងបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយបងប្អូនទៀតៗ យើងនឹកឃើញមនុស្ស យើងមានតម្លៃថ្លៃថ្នូរដ៏សក្តានុពលបំផុត។ នៅពេលយើងបង្កើតទំនាក់ទំនងដើម្បីជួយបង ប្អូនទៀតៗ ឲ្យយើងគិតអំពីផលប្រយោជន៍រួម។ សាមគ្គីភាព ដើម្បីអនុវត្តព្រះបន្ទូល របស់ព្រះយេស៊ូ **“ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែរ”** ឲ្យ យើងចេះបង្កើតសាមគ្គីភាពរវាងគ្នានឹងគ្នា។ សព្វថ្ងៃ យើងអាត្មានិយមណាស់ ប៉ុន្តែ សាមគ្គីភាពណែនាំឲ្យយើងបើកចិត្តគំនិតទូលំទូលាយ ដើម្បីបង្កើតទំនាក់ទំនងនៅក្នុង សង្គមបច្ចុប្បន្ននេះ។ នៅពេលយើងរស់នៅឲ្យយើងចេះបើកភ្នែក បើកត្រចៀក មើល ឃើញ ស្តាប់លឺ សេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកជិតខាង។ នៅក្នុងព្រះសហគមន៍ កុំឲ្យយើង អាត្មានិយមគិតតែក្រុមយើង សង្គមៈជួយតែគ្នាយើង ឲ្យយើងបង្កើតកម្មវិធីថែមទៀត ដើម្បីជួយអ្នកក្រីក្រ ជួយជនពិការ ចាស់ជរា...។ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យព្រះសហគមន៍របស់ យើងមានសញ្ញាសម្គាល់ពិសេស តាមព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាក់ស្តែង **“មនុស្ស**

ដែលខ្ញុំក៏មើលឃើញ មនុស្សដែលច្នៃស្តាប់...។ យើងធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឲ្យព្រះសហគមន៍យើងបង្កើតសាមគ្គីភាពយ៉ាងទូលំទូលាយ ដោយសារសេចក្តីត្រូវការនៅក្នុងសង្គមរបស់យើងច្រើនណាស់ ពេលឥតមានសាលា ពេលឥតមានផ្ទះ ពេលឥតមានដី ពេលឥតមានលុយ...។

គោលការណ៍ជំនួស គឺបង្វែរជួយប្អូនៗ យើងមានលោកអភិបាល ឆ្មារ សាឡាស់ នៅទីនេះជាបងរបស់យើងដែលបានជួយឲ្យព្រះសហគមន៍មានជីវិតសព្វថ្ងៃ។ បងមានសមត្ថភាព ដើម្បីជួយប្អូនឲ្យដើរបាន មិនមែនធ្វើជំនួសតែណែនាំឲ្យប្អូនៗអាចធ្វើអ្វីដែលបង្វែរធ្វើបាន។ ខ្ញុំសុំឲ្យគ្រប់ព្រះសហគមន៍ មានក្រុមចម្រៀងឲ្យច្បាស់ យើងត្រូវការបង្រៀនយុវជនយុវនារីដើម្បីឲ្យចេះលេងភ្លេង ចេះច្រៀង ព្រោះពួកគេពោរពេញដោយសមត្ថភាព។ យើងត្រូវការនៅមុខដើម្បីបង្ហាញផ្លូវ យើងត្រូវការរត់ដើម្បីធ្វើដំណើរជាមួយព្រះយេស៊ូ ដើម្បីអនុវត្តតាមពាក្យរបស់សន្តប៉ូល “ខ្ញុំកំពុងរត់ដោយមានគោលដៅទទួលរង្វាន់ ពោលគឺព្រះជាម្ចាស់បានហៅឲ្យឡើងទៅស្ថានបរមសុខតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ”។ ជីវិតរបស់យើង មិនមែនជាជីវិតដែលអង្គុយខ្ជិល ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញឲ្យយើងឈរឡើងដើម្បីរត់ទៅមុខ ដើម្បីបង្ហាញផ្លូវដល់បងប្អូនដទៃទៀតៗ ដោយដឹងថានៅមុខបំផុតយើងមានព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលណែនាំឲ្យយើងពោរពេញដោយកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្តថែមទៀត។

សូមចាំពាក្យទាំងនេះ ភក្តីភាព សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីសង្ឃឹម តម្លៃថ្លៃថ្នូរ ជីវិតការចងចាំ កែប្រែចិត្តគំនិត ក្រុមគ្រួសារជាអទិភាពសំខាន់ដើម្បីរកសេចក្តីសុខសាន្ត។ ប្រសិនបើយើងរស់នៅក្នុងនេះ មានន័យថាយើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ពេញលក្ខណៈដែលពោរពេញដោយកម្លាំង ដោយសារមរណសាក្សី ដោយសារព្រះយេស៊ូ ដើម្បីធ្វើដំណើររួមជាមួយគ្នា ឲ្យព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជាទៅជាព្រះសហគមន៍មួយដែលផ្តល់សក្តីភាពអំពីជីវិត។ អាម៉ែន។